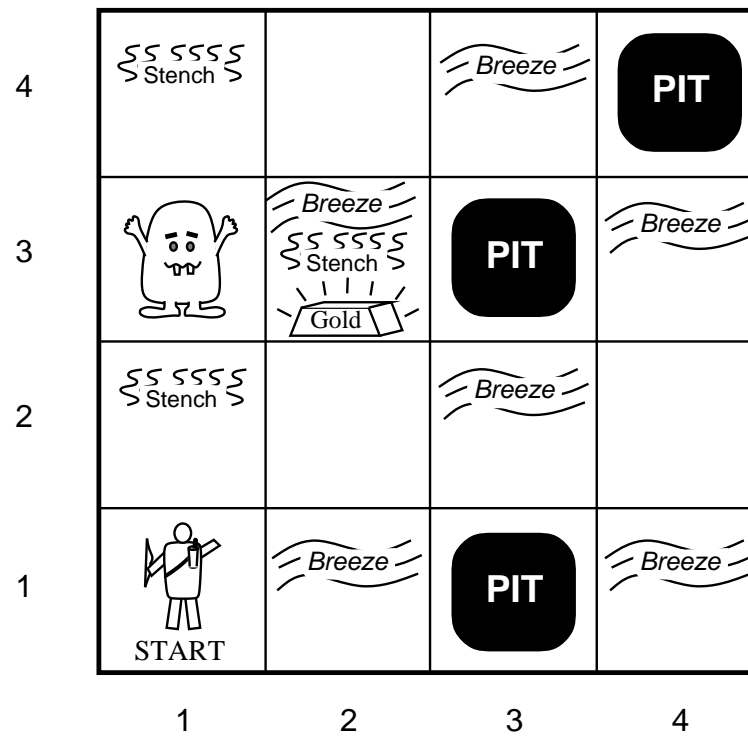

Świat Wumpusa (Wumpus world)

Obserwacje, akcje i cele agenta:

- W kwadracie gdzie mieszka Wumpus oraz w kwadratach ściśle przylegających agent czuje smród (stench).
- W kwadratach ściśle przylegających do jamy (pit), agent czuje wiatr (breeze).
- W kwadracie, gdzie znajduje się złoto, agent obserwuje błysk (glitter).
- Jeśli agent wejdzie na ścianę, czuje uderzenie (bump).
- Kiedy Wumpus zostaje zabity, w całej jaskini rozlega się wycie (scream).

- Obserwacje agenta reprezentujemy jako listę złożoną z 5 elementów.

Przykładowo: [*Stench, Breeze, Glitter, None, None*].

Agent nie potrafi rozpoznać kwadratu, w którym się znajduje.

- Akcje agenta: *Go – Forward, Turn – Left, Turn – Right, Grab* (podnosi obiekt znajdujący się w tym samym kwadracie co agent),
Release (pozbywa się posiadanego przedmiotu),
Shoot (wypuszcza strzałę w kierunku, w którym patrzy; strzała albo zabija Wumpusa, albo odbija się od zewnętrznej ściany jaskini; agent ma tylko jedną strzałę),
Climb (opuszcza jaskinię, o ile znajduje się w kwadracie startowym).

- Agent ginie jeśli wejdzie do kwadratu, w którym znajduje się jama lub Wumpus.
- Celem agenta jest znalezienie złota i wydostanie się z jaskini. Dokładniej: 1000 punktów za wydostanie się z jaskini ze złotem, -1 punkt kary za każdą wykonaną akcją i -10000 punktów kary za zginiecie.

Wnioskowanie w świecie Wumpusa

1,4	2,4	3,4	4,4
1,3	2,3	3,3	4,3
1,2 OK	2,2	3,2	4,2
1,1 A OK	2,1 OK	3,1	4,1

(a)

A = Agent
B = Breeze
G = Glitter, Gold
OK = Safe square
P = Pit
S = Stench
V = Visited
W = Wumpus

1,4	2,4	3,4	4,4
1,3	2,3	3,3	4,3
1,2 OK	2,2 P?	3,2	4,2
1,1 V OK	2,1 A B OK	3,1 P?	4,1

(b)

1,4	2,4	3,4	4,4
1,3 W!	2,3	3,3	4,3
1,2 A S OK	2,2 OK	3,2	4,2
1,1 V OK	2,1 B V OK	3,1 P!	4,1

(a)

A = Agent
B = Breeze
G = Glitter, Gold
OK = Safe square
P = Pit
S = Stench
V = Visited
W = Wumpus

1,4	2,4 P?	3,4	4,4
1,3 W!	2,3 A S G B	3,3 P?	4,3
1,2 S V OK	2,2 V OK	3,2	4,2
1,1 V OK	2,1 B V OK	3,1 P!	4,1

(b)

Jak sformalizować świat Wumpusa w rachunku zdań?

Wiedza agenta po wykonaniu trzeciego ruchu. Bieżąca lista obserwacji: [*Stench*, *None*, *None*, *None*, *None*].

1,4	2,4	3,4	4,4
1,3 W!	2,3	3,3	4,3
1,2 A S OK	2,2 OK	3,2	4,2
1,1 V OK	2,1 B V OK	3,1 P!	4,1

A = Agent
B = Breeze
G = Glitter, Gold
OK = Safe square
P = Pit
S = Stench
V = Visited
W = Wumpus

Obserwacje:

$$\neg S_{1,1}, \neg B_{1,1}, \neg S_{2,1}, B_{2,1}, S_{1,2}, \neg B_{1,2}.$$

Wiedza o środowisku:

$$\neg S_{1,1} \Rightarrow \neg W_{1,1} \wedge \neg W_{1,2} \wedge \neg W_{2,1} \quad (1)$$

$$\neg S_{2,1} \Rightarrow \neg W_{1,1} \wedge \neg W_{2,1} \wedge \neg W_{2,2} \wedge \neg W_{3,1} \quad (2)$$

$$\neg S_{1,2} \Rightarrow \neg W_{1,1} \wedge \neg W_{1,2} \wedge \neg W_{2,2} \wedge \neg W_{1,3} \quad (3)$$

$$S_{1,2} \Rightarrow W_{1,3} \vee W_{1,2} \vee W_{2,2} \vee W_{1,1} \quad (4)$$

KB – koniunkcja obserwacji i formuł (1) - (4).

Chcemy pokazać, że z KB wynika $W_{1,3}$. W tym celu wystarczy pokazać, że formuła

$$KB \Rightarrow W_{1,3} \quad (5)$$

jest tautologią. Metoda zero-jedynkowa jest niepraktyczna (4096 wierszy). Łatwo wykazać, że (5) jest tautologią, posługując się regułą odrywania, eliminacji koniunkcji i rezolucji.

Uwaga: Rachunek zdań nie jest wygodny do formalizacji świata Wumpusa (zbyt wiele symboli zdaniowych, co czyni formalizację nieefektywną).

Jak reprezentować akcje?

$$A_{1,1} \wedge East_A \wedge W_{2,1} \Rightarrow \neg Forward.$$

Jeśli używamy rachunku zdań, nie możemy zadać bazie wiedzy pytania “Jaką akcję wybrać?” Musimy zadać serię pytań, każde dotyczące innej akcji: “Czy mam iść naprzód”, “Czy mam się odwrócić w prawo?”, itp.

Model agenta posługującego się bazą wiedzy w rachunku zdań:

function PROPOSITIONAL-KB-AGENT(*percept*) **returns** an *action*

static: *KB*, a knowledge base

t, a counter, initially 0, indicating time

TELL(*KB*, MAKE-PERCEPT-SENTENCE(*percept*, *t*))

for each *action* **in** the list of possible actions **do**

if ASK(*KB*, MAKE-ACTION-QUERY(*t*, *action*)) **then**

$t \leftarrow t + 1$

return *action*

end

Świat Wumpusa zmienia się wraz z upływem czasu. Jak reprezentować te zmiany?

Jedyną metodą jest odpowiednie indeksowanie stałych zdaniowych:

$$A_{1,1}^0 \wedge East_A^0 \wedge W_{2,1}^0 \Rightarrow \neg Forward^0$$

$$A_{1,1}^1 \wedge East_A^1 \wedge W_{2,1}^1 \Rightarrow \neg Forward^1$$

$$A_{1,1}^2 \wedge East_A^2 \wedge W_{2,1}^2 \Rightarrow \neg Forward^2$$

⋮

$$A_{1,1}^0 \wedge North_A^0 \wedge W_{1,2}^0 \Rightarrow \neg Forward^0$$

$$A_{1,1}^1 \wedge North_A^1 \wedge W_{1,2}^1 \Rightarrow \neg Forward^1$$

$$A_{1,1}^2 \wedge North_A^2 \wedge W_{1,2}^2 \Rightarrow \neg Forward^2$$

⋮

Jeśli przyjmiemy, że agent może wykonać 100 akcji w trakcie gry, to potrzebujemy 6400 formuł na wyrażenie prostego faktu, że nie należy iść do kwadratu, w którym znajduje się Wumpus.

Świat Wumpusa w logice pierwszego rzędu

Typowa obserwacja:

Percept([Stench, Breeze, Glitter, None, None], 5).

Akcje: *Turn(Right), Turn(Left), Forward, Grab, Shoot, Release, Climb.*

Konstruuje się pytanie typu: $\exists a \text{ Action}(a, 5)$.

Prawidłowa odpowiedź: $\{a/Grab\}$.

Prosty agent reaktywny

$$\forall s, b, u, c, t \text{ Percept}([s, b, \textit{Glitter}, u, c], t) \Rightarrow \textit{Action}(\textit{Grab}, t).$$

Lepiej:

$$\forall s, b, u, c, t \text{ Percept}([s, b, \textit{Glitter}, u, c], t) \Rightarrow \textit{AtGold}(t)$$

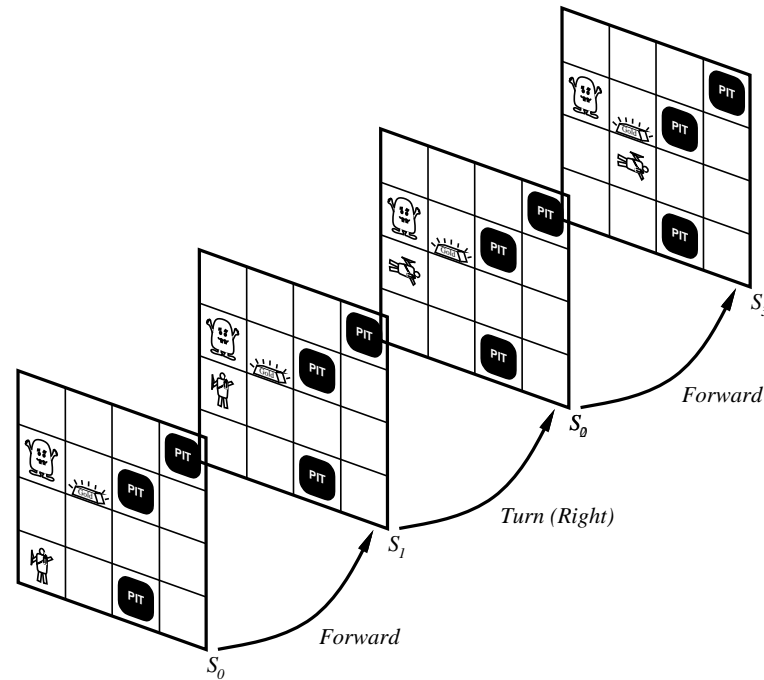
$$\forall t \textit{AtGold}(t) \Rightarrow \textit{Action}(\textit{Grab}, t).$$

Prosty agent reaktywny nie poradzi sobie ze światem Wumpusa: Nigdy nie będzie wiedział, jak wrócić do kwadratu startowego w celu wykonania akcji *Climb*; często się zapętli.

Agent reaktywny

Agent reaktywny reaguje na bieżącą obserwację w oparciu o aktualny stan świata. Baza wiedzy takiego agenta musi więc mieć charakter dynamiczny.

Formalizacja w logice pierwszego rzędu opiera się na **Rachunku sytuacyjnym**.

Każdy symbol reprezentujący relację zmieniającą się w czasie, posiada dodatkowy argument, odpowiadający sytuacji:

$$At(Agent, [1, 1], S_0) \wedge At(Agent, [1, 2], S_1).$$

Definiowanie akcji

Efekty.

$Portable(Gold).$

$\forall s \text{ AtGold}(s) \Rightarrow \text{Present}(Gold, s).$

$\forall x, s \text{ Present}(x, s) \wedge \text{Portable}(x) \Rightarrow \text{Holding}(x, \text{Result}(\text{Grab}, s)).$

$\forall x, s \neg \text{Holding}(x, \text{Result}(\text{Release}, s)).$

Aksjomaty tła (frame axioms):

(1) Jeśli agent posiada przedmiot i go nie wyrzuca, to posiada ten przedmiot w następnym stanie.

$\forall a, x, s \text{ Holding}(x, s) \wedge (a \neq \text{Release}) \Rightarrow \text{Holding}(x, \text{Result}(a, s)).$

(2) Jeśli agent nie posiada przedmiotu i go nie podnosi, to nie posiada go w następnym stanie.

$$\forall a, x, s \neg Holding(x, s) \wedge [a \neq Grab \vee \neg (Present(x, s) \wedge Portable(x))] \Rightarrow \neg Holding(x, Result(a, s)).$$

Aksjomaty definiujące efekty akcji można połączyć z aksjomatami tła, otrzymując

$$\forall a, x, s Holding(x, Result(a, s)) \Leftrightarrow [a = Grab \wedge Present(x, s) \wedge Portable(x)] \vee (Holding(x, s) \wedge a \neq Release).$$

Powyższy aksjomat nazywamy **aksjomatem następnika stanu (successor-state axiom)**.

Liczba aksjomatów następnika stanu = liczba symboli predykatów zmieniających się w czasie.

Położenie agenta

W sytuacji początkowej: $At(Agent, [1, 1], S_0)$.

Co agent powinien wiedzieć o swojej pozycji?

1. Kierunek, w którym patrzy (0 – wschód, 90 – północ, 180 – zachód, 270 – południe).

$$Orientation(Agent, S_0) = 90.$$

2. “Mapa” terenu. Mapę określa funkcja *LocationToward*, w skrócie *LT*, która dla danej pozycji i kierunku zwraca pozycję znajdującą się o jedną kratkę do przodu względem kierunku.

$$\forall x, y \quad LT([x, y], 0) = [x + 1, y].$$

$$\forall x, y \quad LT([x, y], 90) = [x, y + 1].$$

$$\forall x, y \quad LT([x, y], 180) = [x - 1, y].$$

$$\forall x, y \quad LT([x, y], 270) = [x, y - 1].$$

Postępując się funkcją LT , możemy określić kwadrat znajdujący się bezpośrednio przed agentem p :

$$\forall p, l, s \text{ At}(p, l, s) \Rightarrow [\text{LocationAhead}(p, s) = LT(l, \text{Orientation}(p, s))].$$

Możemy też określić “ściśle przyleganie”:

$$\forall l_1, l_2 \text{ Adjacent}(l_1, l_2) \Leftrightarrow \exists d \ l_1 = LT(l_2, d).$$

3. “Geografia” terenu.

$$\forall x, y \text{ Wall}([x, y]) \Leftrightarrow (x = 0 \vee x = 5 \vee y = 0 \vee y = 5).$$

4. Związek pomiędzy akcjami i położeniem agenta:

$$\forall a, l, p, s. \text{At}(p, l, \text{Result}(a, s)) \Leftrightarrow [(a = \text{Forward} \wedge l = \text{LocationAhead}(p, s) \wedge \neg \text{Wall}(l)) \vee (\text{At}(p, l, s) \wedge a \neq \text{Forward})].$$

Własności świata

Aksjomaty obserwacyjne: Opisują własności świata na podstawie obserwacji.

$$\forall l, s \text{ At}(\text{Agent}, l, s) \wedge \text{Stench}(s) \Rightarrow \text{Smelly}(l).$$

$$\forall l_1, s \text{ Smelly}(l_1) \Rightarrow [\exists l_2 \text{ At}(\text{Wumpus}, l_2, s) \wedge (l_2 = l_1 \vee \text{Adjacent}(l_1, l_2))].$$

$$\forall x, y, g, u, c, s \text{ Percept}([\text{None}, \text{None}, g, u, c], s) \wedge \text{At}(\text{Agent}, x, s) \\ \wedge \text{Adjacent}(x, y) \Rightarrow \text{OK}(y).$$

Aksjomaty przyczynowe: Opisują, w jaki sposób własności świata wpływają na obserwacje.

$$\forall l_1, l_2, s \text{ At}(\text{Wumpus}, l_1, s) \wedge \text{Adjacent}(l_1, l_2) \Rightarrow \text{Smelly}(l_2).$$

$$\forall l, s \neg \text{At}(\text{Wumpus}, l, s) \wedge \neg \text{Pit}(l) \Leftrightarrow \text{OK}(l).$$

Wybór akcji

Klasyfikujemy akcje:

- *Great* – Wzięcie złota i wydostanie się z jaskini ze złotem.
- *Good* – Wejście do bezpiecznego kwadratu, który nie był jeszcze odwiedzany.
- *Medium* – Wejście do bezpiecznego kwadratu, który był już odwiedzany.
- *Risky* – Wejście do kwadratu, w którym może być Wumpus lub jama.
- *Deadly* – Wejście do kwadratu, w którym na pewno jest Wumpus lub jama.

Jak sformalizować wybór akcji? Wprowadzamy dwuargumentowy symbol predykatowy *Action*. $Action(a, s)$ interpretujemy: w stanie s wybierz akcję a .

$$\forall a, s \textit{Great}(a, s) \Rightarrow \textit{Action}(a, s).$$

$$\forall a, s \textit{Good}(a, s) \wedge [\neg \exists b \textit{Great}(b, s)] \Rightarrow \textit{Action}(a, s).$$

$$\forall a, s \textit{Medium}(a, s) \wedge [\neg \exists b \textit{Great}(b, s) \vee \textit{Good}(b, s)] \Rightarrow \textit{Action}(a, s).$$

$$\forall a, s \textit{Risky}(a, s) \wedge [\neg \exists b \textit{Great}(b, s) \vee \textit{Good}(b, s) \vee \textit{Medium}(b, s)] \Rightarrow \textit{Action}(a, s).$$

Agent realizujący cel

Agent reaktywny potrafi rozsądnie poruszać się po jaskini. W momencie znalezienia złota celem agenta jest jak najszybszy powrót do kwadratu startowego i wydostanie się z jaskini.

$$\forall s \text{ Holding}(\text{Gold}, s) \Rightarrow \text{GoalLocation}([1, 1], s).$$

Agent powinien znaleźć sekwencję akcji (plan) realizującą ten cel. Istnieją dwie techniki rozwiązania tego zadania:

- Przeszukiwanie
- Planowanie

Problemy związane z formalizowaniem dynamicznie zmieniającego się świata

- **Problem tła** (frame problem) – Jak efektywnie reprezentować inercję? Połączenie aksjomatów opisujących efekty akcji i aksjomatów tła w aksjomaty następnika stanu nie rozwiązuje problemu dla akcji niedeterministycznych.
- **Problem kwalifikacji** (qualification problem) – Działając w rzeczywistym świecie, prawie nigdy nie wiemy, czy akcja się powiedzie. Jak sobie z tym poradzić formalizując dynamicznie zmieniający się świat?
- **Problem ramifikacji** (ramification problem) – Jak sformalizować uboczne efekty akcji?

Inżynieria wiedzy (Knowledge engineering)

Zajmuje się metodologią konstruowania bazy wiedzy.

Inżynieria oprogramowania:

- Języki programowania.
- Programy.
- Kompilatory.
- Realizacja programów.

Inżynieria wiedzy:

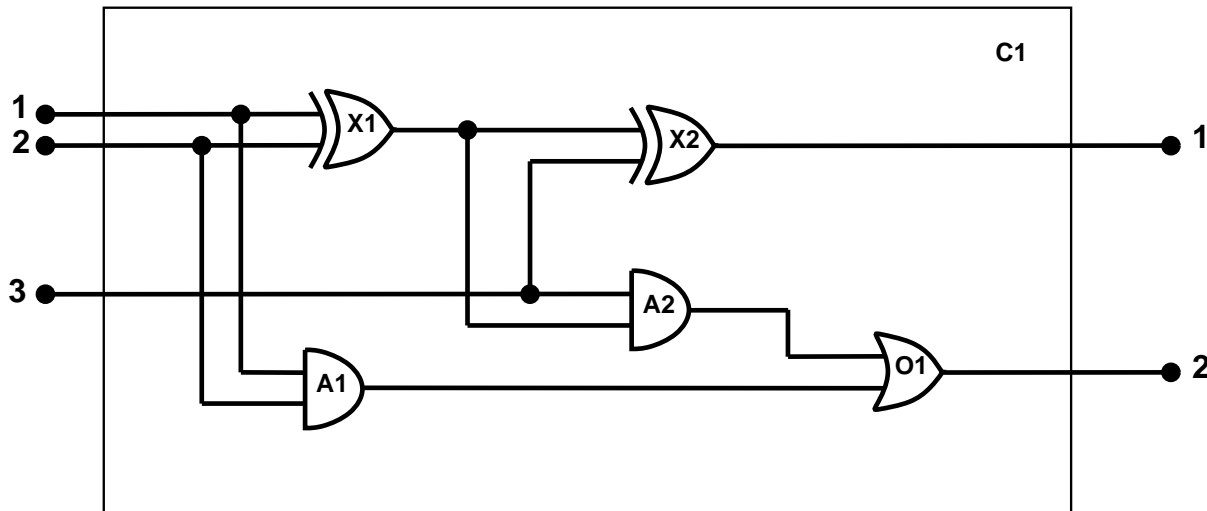
- Języki reprezentacji wiedzy.
- Bazy wiedzy.
- Procedury dowodzenia.
- Dowodzenie.

Metodologia konstruowania bazy wiedzy

1. Analiza dziedziny.
2. Wybór alfabetu.
3. Opis ogólnej wiedzy o dziedzinie.
4. Opis problemu.
5. Testowanie.

Uwaga: Nie należy oczekiwać, że skonstruowana baza wiedzy będzie od razu poprawna i pełna.

Przykład: prosty sumator

1. Analiza problemu.

- Ważne: bramki, wejście-wyjście, połączenia.
- Nieważne: przewody, wielkość, kolor.

2. Alfabet

- **Stałe.** Bramki: $X_1, X_2, A_1, A_2, O1$.
Rodzaje bramek: XOR, OR, AND, NOT .
Możliwe sygnały: On i Off .
- **Symbole funkcyjne.** $Type$ (zwraca rodzaj bramki), In i Out (zwracają wejścia i wyjścia (*terminale*) bramek, np. $In(1, X_1)$), $Signal$ (zwraca sygnał terminala).
- **Symbole predykatowe.** $Connected$ (zachodzi, jeśli dwa terminale są połączone).

Uwaga: To nie jest jedyny możliwy alfabet, który może być użyty do poprawnej formalizacji prostego sumatora.

3. Opis ogólnej wiedzy o dziedzinie (C – skrót od *Connected*.)

1. $\forall t_1, t_2 C(t_1, t_2) \Rightarrow Signal(t_1) = Signal(t_2)$.
2. $\forall t Signal(t) = On \vee Signal(t) = Off$.
3. $On \neq Off$.
4. $\forall t_1, t_2 C(t_1, t_2) \Leftrightarrow C(t_2, t_1)$.
5. $\forall g Type(g) = OR \Rightarrow [Signal(Out(1, g)) = On \Leftrightarrow \exists n Signal(In(n, g)) = On]$.
6. $\forall g Type(g) = AND \Rightarrow [Signal(Out(1, g)) = Off \Leftrightarrow \exists n Signal(In(n, g)) = Off]$.
7. $\forall g Type(g) = XOR \Rightarrow [Signal(Out(1, g)) = On \Leftrightarrow Signal(In(1, g)) \neq Signal(In(2, g))]$.
8. $\forall g Type(g) = NOT \Rightarrow [Signal(Out(1, g)) \neq Signal(In(1, g))]$.

4. Opis problemu

$Type(X_1) = XOR$

$Type(X_2) = XOR$

$Type(A_1) = AND$

$Type(A_2) = AND$

$Type(O_1) = OR$

$C(Out(1, X_1), In(1, X_2))$

$C(In(1, C_1), In(1, X_1))$

\vdots

$C(Out(1, O_1), Out(2, C_1))$

$C(In(3, C_1), In(1, A_2)).$

5. Testowanie

Pytanie:

$$\begin{aligned} \exists i_1, i_2, i_3 & (Signal(In(1, C_1)) = i_1) \\ & \wedge (Signal(In(2, C_1)) = i_2) \\ & \wedge (Signal(In(3, C_1)) = i_3) \\ & \wedge (Signal(Out(1, C_1)) = Off) \\ & \wedge (Signal(Out(2, C_1)) = On). \end{aligned}$$

Poprawna odpowiedź:

$$\begin{aligned} & (i_1 = On \wedge i_2 = On \wedge i_3 = Off) \vee \\ & (i_1 = On \wedge i_2 = Off \wedge i_3 = On) \vee \\ & (i_1 = Off \wedge i_2 = On \wedge i_3 = On). \end{aligned}$$